

Thời sự Xã hội Việt Nam
Chủ đề: **Chống** hay **Không** chống cộng!
Tác giả: Đặng Chí Hùng

ĐỪNG HỎI TRỜI, HÃY HỎI CHÍNH MÌNH

Lời bạt:

Vấn TỰ LỊCH SỬ: “**Chống Cộng Hay Không Chống Cộng**” của Bình Bút Đặng Chí Hùng (BB/ĐCH) -
Posted By Học Giả TamNguyen.

Kính Thưa Quý Vị:

Lời tâm huyết của BB/ĐCH... qua cái nhìn hạn hẹp của lão hủ VTV...:

Những nét thật tuyệt vời về văn tự và nội dung bản thể

1. Vấn TỰ LỊCH SỬ: “**Chống Cộng Hay Không Chống Cộng...?**” của Bình Bút Đặng Chí Hùng (BB/ĐCH)

Đây quả là tư tưởng của một người yêu nước, yêu mến... dân tộc Việt Nam lầm than, khổ đau... dưới sự cai trị vô cùng tàn ác của đảng cộng sản.

Triệu triệu người dân lương thiện với muôn ngàn “uất hận” căm hờn khi máu lệ nghẹn ngào đã trào dâng, đã bật thành lời “vấn tự lịch sử” lại có thêm “Chữ Không” trong bản văn tạo thành câu hỏi của muôn ngàn năm lịch sử oai linh của “Dòng Giống Lạc Hồng”.

Đây quả là lời “hịch truyền lịch sử”:

Và ngày nay mọi người đã rõ trong ngôn ngữ của những Người Việt Nam Công Chính thì “hữu thể và tư tưởng là một”.

Vì thế chữ không “này chính” là cái hư vô bản thể không thể tồn tại trong yếu tính của những nhà đạo đức hay tồn tại trong tư tưởng của “các vị Quý Nhơn có tâm hồn thương yêu dân tộc, yêu mến tự do... như yêu chính hơi thở của của mình.”

Vậy ngôn ngữ của vấn tự lịch sử là “trí não (Verbe mental)” của người cầm bút để cho “văn dĩ tải đạo” của người cầm bút...

Vậy BB/ĐCH đã xác định tư tưởng hữu thể trên con đường chân lý của ông, đã minh chứng những nét ưu việt của các luận lý đạo đức và thường kiến chân lý “Biện chứng pháp” thật tuyệt vời của “Những Người Việt Nam Công Chính” để dẫn dắt thế nhơn hiểu được những giá trị thường hằng và cao thượng này. Chống cộng là chân lý hữu thể, tồn tại cho đến khi đám “Ác Ôn Côn Đồ Việt cộng Bị Dẹp Bỏ”.

Đây cũng chính là tư tưởng siêu nhiên của các vĩ nhơn của loài người. Như Các Vị Đại Triết Gia Platon, Aristote, của Hoàng Đế Trần Nhơn Tôn, của Héraclite, của Thánh Nhơn Nguyễn Trãi, của Parménide...!

2. Qua ước lệ thi ca khá minh triết đã minh chứng một định luật “út có và đủ” để Quốc sách Chống cộng hiện hữu “của BB/ĐCH...” đã minh định một cách rõ ràng lập trường của BB/ĐCH.

Đây là Lời triệu thỉnh dưới hình thức một mệnh lệnh (Invitation into the shape of a command) phản ánh rõ nét “lý tính chính trị vô cùng cao quý”. Cũng chính là nêu cao tinh thần hy sinh cho tổ quốc (To shed one's blood of for the country) rất trong sáng, khoa học, hữu thể và thực tiễn.

Cũng để kêu gọi cổ vũ những Người Trẻ Việt Nam hôm nay hãy “tri hành hợp nhất” cần thể hiện: Lòng yêu nước, ý chí quật cường... của Những Người Trẻ Trên Quê Hương Việt Nam... không cần phải quảng thị cổ võ rình rang nhưng nội dung trống rỗng chỉ để chống cái ác... mong lung khơi khơi... ngoài đại dương bao la kiêu hãnh vô luân đầy ảo tưởng...

Và “Đầy nét dụ khị con nít ăn cút gà - bà già ăn cút chó” của bọn Ác Ôn Côn Đồ Việt cộng, bọn Việt gian bán nước, bọn Việt tanh hôi thối!

Trân trọng kính mời thế nhơn vui lòng đọc lời tâm huyết của BB/ĐCH.

Trân Trọng,

Vương Thiên Vũ

(Lão Đưa Đò Trên Dòng Sông Biển Dịch)

Thực lòng là muốn viết, muốn viết lắm rồi nhưng một phần vì bận rộn, một phần vì mỗi lần đưa tay vào bàn phím và định viết về những đau thương này thì trong lòng lại quặn lên một nỗi đau khó có thể tả hết bằng những lời văn tầm thường. Đó là nỗi đau trào dâng khi những thi thể của những người già, người lớn, trẻ em, phụ nữ được tìm thấy trong bùn đất lấm lem. Đó cũng là nỗi đau như những nhát dao xé vào tim khi những hình ảnh hiện ra là những chiếc bàn trống hơ, trống hoác với vài bát hương cắm vội... không cơm nước, chẳng cỗ bàn...

Nhìn lại thảm trạng lũ lụt của dân tộc tôi trong những ngày qua thì chỉ thấy đau thương và đau thương mà thôi. Đã từng viết nhiều bài về vấn đề này, tuy nhiên nếu chỉ dừng lại ở đó thì chưa đủ. Có lẽ là tôi cần phải viết tiếp để những nỗi đau kia có thêm sức mạnh để có thể đứng lên tự kết thúc nỗi đau đã dài theo năm tháng.

Câu chuyện lũ lụt, xả lũ không còn là mới mẻ ở Việt Nam. Nó đã xảy ra vài chục năm nay và đều bắt nguồn từ hai chữ: Cộng Sản. Đổ cho ông Trời, đổ cho Thiên nhiên ư? Không! Hoàn toàn không! Đó là lỗi của con người mà bắt nguồn từ cộng sản.

Cộng sản Việt Nam cho mafia đả và công ty quốc doanh khai thác khoáng sản bừa bãi, xây dựng thủy điện vô tội vạ, xây dựng nhà máy xi-măng hay nhà máy nhiệt điện công nghệ Tàu cộng ở khắp nơi. Thế là thiên nhiên bị tàn phá. Đó mới chỉ là nguyên nhân đầu tiên, nguyên nhân thứ hai đó là việc mafia đả và đảng CSVN cấu kết chặt phá rừng bừa bãi để bỏ tiền vào túi riêng của chúng. Nếu đọc báo CSVN thì sẽ thấy có rất rất

nhiều “đại gia” có những ngôi nhà gỗ quý hàng trăm tỷ mà “lều báo” ca tụng. Gỗ đó từ đâu? Đó là từ những khu rừng nguyên sinh mang trọng trách giữ nước mưa, ngăn lũ quét. Nếu chúng ta để ý thì mỗi chiếc siêu xe của Cường “đô-la” hay mỗi khách sạn, máy bay của Đoàn Nguyên Đức đều mang trong đó thông điệp của nhiều, nhiều lắm những cánh rừng bị hạ xuống để làm giàu cho chúng.

Bọn đảng viên và mafia đả thì chỉ cần biết đến tiền bỏ túi. Chúng có nhà kiên cố ở thành phố lớn. Chúng đưa con cái du học rồi định cư nước ngoài cho nên lũ lụt ai chết thì mặc kệ dân giống như “Sống Chết Mặc Bay” của Phạm Duy Tồn đã viết. Nhưng điều đó còn là chưa đủ, đảng CSVN còn muốn xả lũ giết dân lành ở tỉnh lẻ nữa. Chúng cố tình làm điều đó dưới cái gọi là “Đúng quy trình”. Chúng cố tình làm như vậy bởi vì chúng có cơ để đổ thừa cho thiên nhiên phá hủy những công trình xây dựng mà chúng đã rút hết ruột. Chúng cần phải xả lũ “đúng quy trình” để mà có cơ ăn xin viện trợ Quốc tế, có cơ cho tay chân kêu gọi “từ thiện” thông qua các cánh tay nối dài của chúng. Dân thì chỉ được vài thùng Mì gói, trong khi người đi làm từ thiện thì thay nhau mua nhà mới, xe mới, đảng CSVN thì mừng ra mặt vì có thêm những đồng USD xanh rờn bỏ túi như lời Ca sĩ – Nhạc sĩ Duy Mạnh đã nói. Vậy là một công đôi ba việc cho cái gọi là “xả lũ đúng quy trình” ở Việt Nam.

Trách đảng CSVN là thế, nhiều người kêu ông Trời và trách ông Trời, hỏi ông Trời... Nhưng... có lẽ hãy hỏi chính mình thì hơn. Đơn giản bởi vì câu chuyện xả lũ không phải là mới ngày hôm nay. Năm nào cũng có bão lũ do thảm họa môi trường, phá rừng và xả lũ do đảng CSVN gây ra. Năm nào cũng vài trăm cho đến hàng nghìn người chết. Nhưng thử hỏi chính người dân Việt Nam đã làm điều gì để thay đổi điều đó? Không hề...

Mà cũng đâu phải xa xôi, những cái chết oan uổng trong Cải Cách Ruộng Đất, Nhân Văn Giai Phẩm, Mậu Thân 68, v.v. đã từng minh chứng rất nhiều cho sự ác độc của CSVN đối với dân. Nhưng dân thì đa phần im lặng, cam chịu và vô cảm. Cho nên ông Trời nào có thấu khi mà bản thân nạn nhân lại chấp nhận cho kẻ tội đồ tiếp tục hành hạ hết năm này qua năm khác? Thương người dân lắm, nhưng cũng trách họ nhiều nhiều. Trách họ vì sự vô cảm, trách họ vì sự thụ động và cả những nỗi sợ hãi.

Đối với đảng CSVN, không hề có lương thiện, không hề có ân hận, không hề có đau thương cho nỗi đau dân tộc thì có lẽ chỉ có con đường tiêu diệt chúng thì mới có thể kết thúc những đau thương đã diễn ra gần một thế kỷ ở Việt Nam. Đối với loài quý, chẳng thể ngồi một chỗ cầu xin chúng tha không ăn thịt. Đối với loài quý thì càng không có khái niệm đem yêu thương để cải tạo chúng. Đối với loài quý có lẽ chỉ còn con đường “Nợ cái gì thì phải trả bằng cái đó” mà thôi!

Càng nhìn những hình ảnh đau thương của dân tộc trong những ngày qua, không chỉ riêng tôi mà cả triệu người có lòng với dân tộc đều rướm lệ... Vâng! Quê hương chúng ta đã quá khổ đau rồi. Còn chờ gì nữa? Còn đi loanh quanh đâu nữa? Chỉ có một con đường chúng ta đi đó là “Không khoan nhượng với cộng sản” thì mới mong thoát khỏi kiếp nạn CS này. Trước khi hỏi ông Trời, chúng ta nên hỏi chính chúng ta thì hơn...

Đặng Chí Hùng
16/10/2017

Nguồn: Internet E-mail by ddcb chuyển

Đăng ngày Thứ Năm, October 19, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH